HALLÓ, ITT MELBOURNE!

Megkezdődött a NOB ülése... Kuc indulása bizonytalan... Édes kalapban, esőkabátban... Derülátók a franciák...

—o—

A Nemzetközi Olimpiai Bizottság melbournei kongresszusa vasárnap, hétfőn megkezdődött. A kongresszus anyagáról értesülés még nem érkezett, annyi azonban bizonyos, hogy az 1960-as, sőt az 1964-es olimpia sorsáról is szó lesz. A hírek szerint Mexikó, Tokió és Buenos Aires pályázik igen erősen a következő olimpia megrendezésére.

—oo—

Vladimir Kuc, a szovjet atléta egyik legnagyobb reménysége, a tízezer méteres síkfutás világrekordere, mint ismeretes hétfőn gépkocsival nekiszaladt egy villanyoszlopnak és sérülést szenvedett. A kiváló szovjet atlétát nem szállíthatták be a melbournei kórházba, hanem a szovjet sportolók szálláshelyén ápolják. Az újságírók kérdéseire a szovjet szakvezetők azt válaszolták, hogy Kuc sérülése meglehetősen komoly és rajthozállása igen bizonytalan.

—oo—

Az időjárás még mindig változatlan. Szép reggel, esik délben és este, szakad egész éjszaka is. A sportolók, különösen azok, akiknek a szabadban kellene edzeniök, ki sem teszik lábukat az olimpiai falu kellemesen fűtött szobáiból és csak az ablakon keresztül vizsgálják sóvárgó pillantásokat az eget, vajon mikor szakadnak meg ezek a lehetetlen időjárás. Néhány igen bátor atléta azonban dacolva széllel, sárral, esővel, megis kimerészkedik az edzőpályákra. A bátrak között is a leghatározottabb Sosolini, az olasz kalapácsvető, aki mindig elvégzi szokásos napi edzését. Igaz, hogy kalapban és esőkabátban. A kiváló olasz atléta így jelöltörve is 56 méterre felül dobál. Vajon milyen messzire repül kalapácsa, ha majd leveszi kalapját és esőkabátját?

—oo—

A franciák — a bánatos idő ellenére is — vidámak és rendkívül derűlátók. Kosárlabdaválogatottjuk edzője, a Magyarországon is jólismert Busnel, igen bízik fiaiban. Elmondotta, hogy a csapat legutolsó edzésén egy Egyesült Államok-beli klubcsapattal mérkőzött és 68:63 arányban győzött. A csapat a kis gólarányú győzelem ellenére is igen biztató formát árult el. Busnel előzetesen az olimpián csupán az USA kosarasai győzhetik le a franciákat. Nemcsak a kosarasok, hanem a többi sportág francia vezetői is igen bíznak fiaikban, illetve leányaikban. Úszásban a 400-as gyorsúszó Delaire és a hátúszó *Bozon* mellett a 18 éves *Christophe*-ban, az új hátúszó csillagban bíznak. Esélyesnek tartják még 100 gyorsan *Eminente*-t, 1500-as *Montserret*, valamint a 4×100-as női gyorsváltót és 400-on a legjobb francia hölgyúszót, *Frost*-ot. Vívásban *D'Oriola*-ban és *Garilhe*-ben bíznak. Atlétikában a gereslyahajtó *Macquet*, a 4×400-as váltó és a középtávfutó *Mimoun* az elsőszámú francia reménység. Tornában a többszörös francia bajnok *Dot*-tól, kerékpárban pedig *Menghini*-től *Colzi*-tól és *Lecomte*-tól várnak sikeres szereplést. „Optimisták vagyunk, de úgy gondoljuk, jogosan" — mondotta a francia olimpiai bizottság vezetője, Majd elvállik egy-két nap múlva.

—oo—

A magyar sportolók táborában már sokkal nyugodtabb a hangulat mint az előző napokban. Ugyanis a Magyar Olimpiai Bizottságon keresztül csapatunk tagjai pontos és megbízható híreket kaptak az itthoni eseményekről, hozzátartozóik hogylétéről. Tábori László és Rózsavölgyi István, a Honvéd két kiváló középtávfutója a következőket mondotta: Sajnos meglehetősen felkészületlenül és felzaklatott idegállapotban jutottunk ki Melbourneba. Szerencsére lehetőségünkre az itteni lehetetlen időjárás miatt képtelenek vagyunk rendesen edzeni. Kérjük az otthonmaradottakat, bizzanak azért bennünk. Igérjük, hogy tudásunk lejjavát fogjuk nyújtani s igyekszünk érdemeseknek bizonyulni a kiküldetésre. Szeretnénk néhány aranyéremmel és jó helyezéssel hazatérni Magyarországra.

A Bilbao FC

a Honvéd első ellenfele az Európa Kupában

Keveset tudunk a spanyol labdarúgókról, taktikájukról, ezért érdemes bepillantani a Bilbao FC „műhelytitkaiba". Hogyan játszik a Bilbao csapata? (Értesítőseink a Bilbao csapatának a Porto FC elleni mérkőzése alapján frodnak, amelyet az Európa Kupa mérkőzéseinek keretében Portóban játszottak le. Eredmény: 2:1 volt a Bilbao javára.)

A Bilbaonak „fekete" a csúcs alaj. A nagy esőben lejátszott mérkőzsen jól és veszélyesen kitűnő technikát, a játékosok gyorsaságát tudtuk ki ünt, ami ebből passzolnak. Mérkőzésenként egy összekötőt hátravonnak fedezeteket és az egyik fedezet középhátvédet játszik, a hátvédek hosszú labdákkal dobják támadásba a csatárokat, a fedezetek a félpályánál építenek. A csatárok sokszor keresztlabdákkal közelítik meg az ellenfél kapuját és már 20 méterről is lőnek. A szélsők lövésszerelem centerelnek, a belső csatárok jól fejelnek.

A játékosok kemények, de nem durvák! *Szoros emberfogás élve szerint játszanak.* Esős időben nehéz ellenfelük játszani. A csapatban szor feleslegesen is cselezget, brilliozik. Eléggé hangulat-játékos. Ha jó napot fog ki, igen nehéz semlegesíteni. A legveszélyesebb csatár *Arteche*. Játéka Sándorféra emlékezet. Gyors, jól lő, szemfüles.

Ennyit a spanyol csapatról, a Honvéd első ellenfeléről, amelynek legyőzésével a magyar bajnokcsapat tovább küzdhet a legjobb európai labdarúgócsapatok nagyjelentőségű tornáján, az Európa Kupában.

A Bilbao csapata. Álló sor (balról): Carmelo kapus, Orue jobbhátvéd, Garay középhátvéd, Canito balhátvéd, Mauri jobbfedezet, Maguregui balfedezet; guggoló sor: Arteche jobbszélső, Marcaida jobbösszekötő, Merodio középcsatár, Uribe balösszekötő, Gainza balszélső.

Sporthírek

Asztaliteniszezőink a közelmúltban Belgrádban és Bécsben nemzetközi versenyeken vettek részt. Belgrádban a férfi egyest *Bereck* nyerte, *Sidó* a harmadik helyen végzett. Női egyesben *Kóczián Éva* legyőzte a román *Roseanut*, Bécsben Bereck szintén megszerezte a győzelmet, a második helyen a csehszlovák *Kispek*, a harmadik helyen pedig *Goszvai* végzett. A női egyesben ugyancsak *Kóczián Éva* végzett az első helyen, *Sidó Ferenc*, *Földi László* és *Kóczián Éva* Bécsből nyugati-németországi túrára indultak.

*

Az OTSB illetékes osztálya felhívja mindazon olimpiakonok hozzátartozinak figyelmét, hogy akik még nem adta jelentést hogylétükről, azok telefonon hívják fel az OTSB-t, hogy mielőbb értesíthessék a versenyzőket. Az értesítéseket délelőtt 10-tól 14 óráig lehet elujtatni a következő telefonszámon: 124—082, vagy pedig személyesen.

*

A Magyar Labdarúgók Szövetsége november 24-én a Magyar Sport Házában (Hold-utca 1.) értekezletet tart.

*

Az OTSB elnöksége és forradalmi bizottsága ismételten kéri a különböző sportágak szakosztályait, hogy sürgősen alakítsák meg intézőbizottságaikat és kezdjék meg önálló működésüket. A szövetségek részére a Magyar Sport Házában (Hold utca 1) bizottsági helyiségek állnak rendelkezésre.

AZ ÖNÁLLÓ FTC

és akiknek nem kell

Még újjá sem született az FTC, a magyar sport régi nagymúltú egyesülete, egyesek máris a nyakára akarnak ülni. Amikor többezer lelkes zöld-fehér rajongó az Üllői úti pályán, a Springer szobormál kikötve az egyesület újjáalakulását, nemcsak amellett tette le a garast, hogy a csapatot ne Kinizsinek, hanem FTC-nek hívják és szine: ismét zöld-fehér legyen, hanem amellett is, hogy az egyesület, mint azelőtt évtizedekig, ismét társadalmi egyesület legyen. Az élelmezési szakszervezet sportvezetői, akikhez a Kinizsi tartozott, már akkor is ágáltak az egyesület társadalmi jellege ellen és igyekeztek, hogy a szakszervezeté maradjon a csapat, ha a cégtáblát át is festik. Akkor vereséget szenvedtek, de most elérkezett a pillanatuk ám! Ugyanis azt szeretnék, mert használna a magyar sportnak ha a társadalmi egyesületek helyett megint ismét csak szakszervezeti sport lenne, hanem inkább saját pozicióik erősítésére.

Hivel bizonyítják ezt? Senkinek nem titunk gondolataiba, de azt tudjuk, hogy az FTC ideiglenes forradalmi bizottsága az első felmérésnél megállapította, hogy a Kinizsinek 138 fizetett alkalmazottja volt és a legnagyobb közönséggel rendelkező csapat egyesületének pénzárkönyvében félmilliós hiányt mutatott a mérleg. Nos, mivel az FTC azelőtt alig néhány fizetett alkalmazottal dolgozott, alig kell sok éleslátás ahhoz, hogy lássuk: sokan miért nem akarják, hogy az egyesület kiváljék. Elsősorban az EDOSZ sportvezetői. Szóval és ha szükséges, hiszen nekik volt a legnagyobb fizetésük, érdemes védeni.

Ez eddig érthető, a szomorú csak az a dologban, hogy akadnak régi FTC vezetők, akik annak reményében, hogy nekik is jut néhány arany Judás-pénz gyanánt, a jelek szerint sorra jelentkeznek: én is itt vagyok, majd én segítek a cégtábla átfestésben. Egyszóval: ahelyett, hogy a régi FTC-iszták félvértbetetlenül állást foglalnának, megindult a gyomrot kavargató pozicióharc. A „Hajrá Fradi"-hól így lesz „Hajrá FTC vagy „Hajrá Y" — a küzdelem többé nem a sportért folyik.

Persze, a szakszervezetnek igenis legyen sportélete, de ne úgy, hogy kisajátítanak egy társadalmi egyesületet. Az élelmezési szakszervezet alakítson saját egyesületet, pélnapul támassza fel a nagymúltú Húsost. Éljen, virágozzék az egyesület, legyen sok sportolója és szurkolója, akár annyi, mint most az FTC-nek.

De 138 fizetett alkalmazottja semmiképpen sem!

A Honvéd Művészegyüttes folytatja kínai turnéját

A Magyar Honvéd Művészegyüttes kínai körútja során október 12-ét 17-ig Nankingban vendégszerepelt. Az ősi, gazdag történelmű városban is nagy sikert aratott együttesünk. Számos lap egészoldalas képösszeállítást közölt egy-egy előadásról. Különösen nagy tetszéssel fogadták művészeinket a két helyi katonai főiskolán, melyeken szólistacsoportunk külön műsort adott.

Nagy élményben volt része az együttes szólistacsoportjának, amely előadást tartott Czöjangban, a Kínai-Magyar Barátsági Gépállomás dolgozóinak. Itt jelenleg több magyar szakértő dolgozik, akik az előadást örömmel fogadták, a gépállomásra érkező művészeket.

Néhányórás utazás után október 17-én a Magyar Honvéd Művészegyüttes megérkezett Sanghajba, a Kínai Népköztársaság legnagyobb városába, ahol is hat napon keresztül vendégszerepel. A további útirány: Hangcsou—Vuhan, Kanton—Peking. Mindenki egészséges és forró üdvözli az otthonunkat.

Havas Ervin

Színészgondok — színházproblémák

A színésztársadalomnak éppenúgy megvannak az épető, rendezésre váró problémái, mint a többi dolgozóinak. Felkeresnük az illetékeseket, hogy e kérdésekről tájékozódjunk. Utunk első állomása a Népművelési Minisztérium színházi főosztálya.

— Mivel foglalkozik jelenleg a főosztály?

— Elsősorban a kártszevedett színházi dolgozók segélyezésével. A Színház és Filmművészeti Szövetség gyorslistát nyújtott át azokról, akiket az október 23-ika óta bekövetkezett események során olyanyai vagy más természetű károsodása ért. A miniszterium igyekszik nemcsak pénzbeli támogatást adni, de ott, ahol lehet, hajlékot is nyújtani. Máris biztosítottak kiürített vonat helyiségekben lakást olyanok részére, akik vagy fedél nélkül maradtak, vagy Budapesten rekedtek.

— Mi a helyzet a Magyar Játékszín szerkezeteti — amelyik köztudomásúlag előadásainak jövedelméből él?

— Számukra kétszer utalunk ki segélyt. Természetesen ez nem oldja meg a száhzúsz tag problémáját, csupán a napi gondokon segít úgy ahogy.

— Milyen állapotban vannak színházaink?

— Az általános kép kedvező. A Honvédség Színháza sértetlen, a többinél nincsen komolyabb kár, kivéve a Nemzeti Szinházat, amelynek épülete ére ebben a hónapban a Blaha Lujza Szinházat, ahol az előcsarnok sérült meg súlyosabban.

— Mi van a vidéki szinházakkal?

— Hozzánk beérkezett jelentések szerint a Szegedi Nemzeti Szinház és a Kaposvári Csiky Gergely Szinház rendben van. A többiről várjuk az értesítést.

— Milyen egyéb problémáik vannak?

— Hozzávetőleg lehet csak felsorolni fontosági sorrend nélkül. Rendezni kell a szinházakná felmerült személyi kérdéseket az igazságos elbírálás alapján. Biztosítani kell az igazságos és a gondos elhárítás mellett. Biztosítani kell szinházat újabb városoknak, így Nyíregyházának, Veszprémnek, Sopronnak. Ez nyilvánvalóan hozzájárulna sok tekintetben a állásfalan szinészek égető kérdésének rendezéséhez is. Helyes lenne megvalósítani egy régebbi tervet, amely elsősorban a vidéki szinészek fejlődését segítené: a „vidéki szinházak szinházainak" alapítását Budapesten. A terv szerint havonta más-más szinház mutatkozhatna be ily módon a fővárosi közönség előtt. (Ezzel meg lehetne takarítani az évente ismétlődő fesztiválok jelentős költségeit is.) Támogatni kell a vidéki szinészek és szinházi dolgozók számára épülő ügynevezett szinészházak létrejöttét. Ügyszintén mint a közöttet más területén, itt is ajánlatos felülvizsgálni, milyen mértékben nehezíti ma meg a bürokrácia és a különböző megkötöttségek a szinházak munkáját.

Melbourne előtt

1956 november 22—december 8

II. A magyar esélyek

(H. P.) Kétségtelen, hogy papíron rendkívül sok komoly esélyt szenvezőt vonultatunk fel, tehát olyant, aki könnyen akár győzhet is. Mintegy 30 számban legalább is ugyanolyan esélyel veszünk részt, mint bármely más nemzet. Csakhogy ez rendszerint mesterse is ily volt.

Az a tapasztalat, hogy azokban a számokban, amelyekben „esélyt" szerzünk, sajnálatos rendszerint csak egy-egy résztvevőt tudjuk megnyerni. Kiadig közbejön egy sereg gáttó körülmény, rossz nap, gyenegélekzés, zavar, no meg valami váratlan, ismeretlen nagy ellenfél... A most sorra kerülő olimpiára — tudjuk — sportolóink milyen körülmények közöt, milyen lelkiállapotban utaztak ki. Már csak ezért sem várhatunk tőlük száz százalékos teljesítményt. De ezen az alapon számítva is *körülbelül 8—10 győzelemre számíthatunk.*

Tizennyolc atlétánk közül *Iharos Sándor* jelmondása után elsősorban *Rózsavölgyi István* váruik sikeres szereplést 1500 méteren. *Rozsnyóiban* is bízunk, bár az az érzésünk, hogy az akadályversenyen minden eddigi olimpián és minden eddigi elképzelést meszelő különleg roppant erős mezőny csap majd össze. *Szentgáli* az Európa Bajnokságon már csinált meglepetést. *Vigh Erzsi* képességei is most vannak kibontakozóban. Ha nem tudnánk *Connolly* és még néhány külföldi kalapácsvető nagy eredményeiről, még *Csermák* gyzelmét is el tudnánk képzelni. *Ezek szerint reálisan egy győzelem várható, — továbbá három elképzelhető.*

Nyole birkózónkkal elsősorban a kötöttfogásban kell számolnok, mégs a legerősebb ellenfelcknek is. Persze a szovjet birkózók az első esélyesek, de valamelyik alsóbb sulycsoportbeli — elsősorban *Polyák* — meglepetéseket is aranyérmet. Nagy van szó titkos tippekről. *Barátosi Vilmos* egy-egy meglepetés, más pedig egy *Szabó Ferenc* csak a négyessel szemben kis. Viszont ez a jelek szerint igen jó. A bledi Európa Bajnokságon *Riheczky* betegen versenyzett, mégis szorosan mögötte lettünk. Világszerte elismert kiváló mesterünk, *dr. Török*, aki nem szokott játszani a szavakkal, a kormányos nélkili négyestől győzelmet vár. Higyjünk neki. *Számítsunk tehát itt is egy elsőséget.*

Tizenhárom kajak-kenu versenyzőnk szerepléséhez, úgy érezzük, kőzönségünk túl vérmes reményeket fűz. Csak arra emlékezünk ugyanis, hogy a legutóbbi Európa Bajnokságon, a francia Maconban hat elsőséget szereztünk. Csakhogy az Európa Bajnokságok műsora sokkal bővebb, mint az olimpiáké. Az EB-n 15 szám szerepel, az olimpián csak 9. És az általunk nyert számok közül sem kerül megrendezésre kettő: a női kettős kajak és a férfi négyes. Ily is van azonban győzelmi esélye elsősorban *Hatlaczknak*, a hosszútávú kajak egyesben, azután a hosszútávú kenu kettesben, a *Farkas—Hunics* párnak és *Partinak*, a hosszútávú kenu egyesben. Persze nem lesz könnyű dolguk. Elképzelhető még az is, hogy győz a hosszútávú kajak kettesben az *Urányi—Fábián* pár, a rövidtávú kajak kettesben a *Vagyóczky—Szigeti* pár, végül a rövidtávú kajak egyesben az új csillag, a diósgyőri *Kiss*. Az 6 helyzete egyébként talán a legnehezebb, hiszen a világ eddigi legsikeresebb versenyzőit kell legyőzni a világbajnok *Szolomin* ellen. A szovjet *Fedrákov* sem az az ellenfél, akinek az az esélyt adnánk. Amikor többezer lelkes zöld-fehér rajongó az Üllői úti pályán, a Springer szobormál kikötve az egyesület újjáalakulását, nemcsak amellett tette le a garast, hogy a csapatot ne Kinizsinek, hanem FTC-nek hívják és szine: ismét zöld-fehér legyen, hanem amellett is, hogy az egyesület, mint azelőtt évtizedekig, ismét társadalmi egyesület legyen. Az élelmezési szakszervezet sportvezetői, akikhez a Kinizsi tartozott, már akkor is ágáltak az egyesület társadalmi jellege ellen és igyekeztek, hogy a szakszervezeté maradjon a csapat, ha a cégtáblát át is festik. Akkor vereséget szenvedtek, de most elérkezett a pillanatuk ám! Ugyanis azt szeretnék, mert használna a magyar sportnak ha a társadalmi egyesületek helyett megint ismét csak szakszervezeti sport lenn, hanem inkább saját pozicióik erősítésére.

Hivel bizonyítják ezt? Senkinek nem titunk gondolataiba, de azt tudjuk, hogy az FTC ideiglenes forradalmi bizottsága az első felmérésnél megállapította, hogy a Kinizsinek 138 fizetett alkalmazottja volt és a legnagyobb közönséggel rendelkező csapat egyesületének pénzárkönyvében félmilliós hiányt mutatott a mérleg. Nos, mivel az FTC azelőtt alig néhány fizetett alkalmazottal dolgozott, alig kell sok éleslátás ahhoz, hogy lássuk: sokan miért nem akarják, hogy az egyesület kiváljék. Elsősorban az EDOSZ sportvezetői. Szóval és ha szükséges, hiszen nekik volt a legnagyobb fizetésük, érdemes védeni.

Ez eddig érthető, a szomorú csak az a dologban, hogy akadnak régi FTC vezetők, akik annak reményében, hogy nekik is jut néhány arany Judás-pénz gyanánt, a jelek szerint sorra jelentkeznek: én is itt vagyok, majd én segítek a cégtábla átfestésben. Egyszóval: ahelyett, hogy a régi FTC-iszták félvértbetetlenül állást foglalnának, megindult a gyomrot kavargató pozicióharc. A „Hajrá Fradi"-hól így lesz „Hajrá FTC vagy „Hajrá Y" — a küzdelem többé nem a sportért folyik.

Persze, a szakszervezetnek igenis legyen sportélete, de ne úgy, hogy kisajátítanak egy társadalmi egyesületet. Az élelmezési szakszervezet alakítson saját egyesületet, pélnapul támassza fel a nagymúltú Húsost. Éljen, virágozzék az egyesület, legyen sok sportolója és szurkolója, akár annyi, mint most az FTC-nek.

De 138 fizetett alkalmazottja semmiképpen sem!

MAGYAR HONVÉD
A magyar honvédség lapja.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: Budapest, V. Báros Szilinszky út 78. Telefon: 129—450*
Október 23. Nyomda